

## Évközi 26. Vasárnap A



*Utaidat, Uram, mutasd meg nekem,  
ösvényeidre taníts meg engem. (Zsolt 24,4)*

### Olvasmány

*Ezekiel 18,25-28*

Így szól az Úr: "Azt mondjátok: Nem igazságos az Úr útja. Halljátok hát, Izrael háza: Vajon az én utam nem igazságos? Nem inkább a ti útjaitok hamisak? Amikor az igaz elfordul az igazságtól és gonoszságot művel, akkor emiatt hal meg, vagyis elkövetett gonoszsága miatt hal meg. Amikor a bűnös elfordul a bűntől, amelyet elkövetett, s a törvényhez és az igazsághoz igazodik, megmenti életét. Belátja bűneit és elfordul tőlük, azért életben marad és nem hal meg."

### Szentlecke

*rövidebb forma: Filippiekhez 2,1-5*

Testvéreim! Ha ér valamit a Krisztusban adott buzdítás, a szeretetből fakadó intelem, a lelki közösség, a bensőség és együttérzés, akkor tegyétek örömeimet teljessé azáltal, hogy egyetértetek, egy szívvel szerettek, és egy lélekkel ugyanarra törekedtek. Vetélkedésből ne tegyetek semmit, sem hiú dicsőségvágyból! Egyik a másikat tekintse inkább alázatosan önmagánál kiválóbbnak! Ne keresse senki csak a magajavát hanem a másét is! Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt!

### Evangélium

*Máté 21,28-32*

Abban az időben Jézus ezt mondta a főpapoknak és a nép véneinek: "Erről mi a véleményetek? Egy embernek két fia volt. Odament az egyikhez, és így szólt hozzá: Fiam, menj ki ma, és dolgozz a szőlőben! – A fiú azt válaszolta: 'Nincs kedvem!', de később megbánta, és mégis kiment. Odament a másikhoz, és annak is szólt. Az így válaszolt: 'Szívesen, uram!', menni azonban nem ment. Kettőjük közül melyikük teljesítette az apa akaratát?"

Azt felelték: "Az első."

Erre Jézus így szólt hozzájuk: "Bizony mondom nektek: A vámosok és utcanők megelőznek benneteket Isten országában. Mert eljött hozzátok János

az igazságosság útján járva, és ti nem hittetek neki, a vámosok és utcanők viszont hittek neki. És ti, akik mindezt láttátok, még utólag sem tértek jobb belátásra, hogy higgyetek neki!"

## Elmélkedés

*Ha figyelmesen olvassuk a Bibliát, akkor megérezhetjük Jézus beszédében és példabeszédeiben – éppúgy, mint a maiban –, hogy titkos rokonszenvet érez az erős jellemek és kialakult személyiségek iránt, azok iránt, akik nem ellentmondás és feltétel nélkül gyakorolják a vallási engedelmséget. Talán ösztönösen megérezte Jézus, hogy a rebellis lelkekben mennyivel több titkos gazdagság lakik és mennyivel több feltáratlan lehetőség rejlik bennük, amely valódi és mélyreható megtérésre vezethet. Az Ószövetségben Jób könyve a legjobb példa Istennek erre a szeretetére. Mennyire vonzódott Isten ehhez az emberhez, haragja, perlekedése, Teremtőjével szembeni zúgolódása ellenére, vagy talán éppen azért. Istennek sokkal kedvesebb az őszinte szenvedés és küszködés, mint bármilyen langyosság, mint egy olyan ember, aki sem "forró", sem "hideg".*

*Ebbe az irányba mutat a mai példabeszéd a két különböző fiúról. Nyilvánvaló, hogy kettőjük közül melyik teljesíti atyja akaratát: ez nem az igent-mondást, hanem az igent-tevést jelenti. Ezt azonnal felfogták Jézus hallgatói is, a főpapok és a vének. És mi is rögtön tudjuk egy ilyen példabeszéd nyomán, amely oly tisztán és erősen szólva tükrözi vissza életünk valóságát, pontosan úgy, ahogy érteni kell. Életünk iránya nem csupán kimondott "igen és ámen"-ünk által lesz láthatóvá, hanem cselekedeteink által is.*

*Napjainkban a pszichológia is – amely sok kényszertől, rabságtól és eltorzulástól szabadította meg a vallási területet – hozzásegít ahhoz, hogy szabad utat adjunk az ellenkező végletnek: Felelőssé tehető-e egyáltalán az ember cselekedeteiért, ha annyira megterheli az öröklődés, környezete, neveltetése? Mennyire tud megváltozni, megjavulni, megtérni? Mennyire képes túllépni személyes korlátain?*

*Senki sem menthető fel egyéni felelőssége alól. Bizonyosan nem képes mindenki egyenlő mértékben megváltozni, megjavulni megtérni. Ezt nem is várja Isten az emberektől. Azt sem kívánja, hogy könnyű legyen nekünk a megtérés. De azt szeretné, hogy mindenki személy szerint megtegye lépéseit, még ha kicsik is, saját lehetőségei körében. Van türelme hozzánk, segít és örül a legcsekélyebb változásnak is. És végül nem annyira az egyes döntések fognak számítani, hanem sokkal inkább életünk mintázata egészében, amely sok kis döntésből tevődik össze Krisztus követése mellett vagy ellen.*

*A vámosok és bűnösök – akiket nem terhelt az önelégültség – viszonylag gyorsan felfogták a lényegét és hagyták, hogy a jó útra tereljék őket. Az Egyház hivatalos és gyakorló képviselőinek nehéz volt kételkedniük saját igaz voltukban már akkor is, éppúgy, mint "később" (és még ma is, I.d.: az evangélium utolsó verseit). Még mindig nagy a valószínűsége, hogy Isten országában a vámosok és bűnösök megelőznek minket, a nyugati világ hagyományos, gazdag Egyházának megkeresztelt tagjait, mert több remény és jövő rejlik egy megtérő nemzet-mondóban, mint az igent-mondóban, aki megmarad a szavaknál.*

# Évközi 26. Vasárnap A



*Utaidat, Uram, mutasd meg nekem,  
ösvényeidre taníts meg engem. (Zsolt 24,4)*

## Olvasmány

*Ezekiel 18,25-28*

Így szól az Úr: "Azt mondjátok: Nem igazságos az Úr útja. Halljátok hát, Izrael háza: Vajon az én utam nem igazságos? Nem inkább a ti útjaitok hamisak? Amikor az igaz elfordul az igazságtól és gonoszságot művel, akkor emiatt hal meg, vagyis elkövetett gonoszsága miatt hal meg. Amikor a bűnös elfordul a bűntől, amelyet elkövetett, s a törvényhez és az igazsághoz igazodik, megmenti életét. Belátja bűneit és elfordul tőlük, azért életben marad és nem hal meg."

## Szentlecke

*hosszabb forma: Filippiekhez 2,1-11*

Testvéreim! Ha ér valamit a Krisztusban adott buzdítás, a szeretetből fakadó intelem, a lelki közösség, a bensőség és együttérzés, akkor tegyétek örömeimet teljessé azáltal, hogy egyetértetek, egy szívvel szerettek, és egy lélekkel ugyanarra törekedtek. Vetélkedésből ne tegyetek semmit, sem hiú dicsőségvágyból! Egyik a másikat tekintse inkább alázatosan önmagánál kiválóbbnak! Ne keresse senki csak a magajavát hanem a másét is! Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt! Ő, mint Isten, az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgálai alakot öltött, kiüresítette önmagát, és hasonló lett az emberekhez. Megalázta magát, és engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta őt, és olyan nevet adott neki, amely fölötte áll minden névnek, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön, és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.

## Evangelium

*Máté 21,28-32*

Abban az időben Jézus ezt mondta a főpapoknak és a nép véneinek: "Erről mi a véleményetek? Egy embernek két fia volt. Odament az egyikhez, és így szólt hozzá: Fiam, menj ki ma, és dolgozz a szőlőben! – A fiú azt válaszolta: 'Nincs

kedvem!', de később megbánta, és mégis kiment. Odament a másikhoz, és annak is szólt. Az így válaszolt: 'Szívesen, uram!', menni azonban nem ment. Kettőjük közül melyikük teljesítette az apa akaratát?"

Azt felelték: "Az első."

Erre Jézus így szólt hozzájuk: "Bizony mondom nektek: A vámosok és utcanők megelőznek benneteket Isten országában. Mert eljött hozzátok János az igazságosság útján járva, és ti nem hittetek neki, a vámosok és utcanők viszont hittek neki. És ti, akik mindezt láttátok, még utólag sem tértek jobb belátásra, hogy higgyetek neki!"

## Elmélkedés

*Ha figyelmesen olvassuk a Bibliát, akkor megérezhetjük Jézus beszédében és példabeszédeiben – éppúgy, mint a maiban –, hogy titkos rokonszenvet érez az erős jellemek és kialakult személyiségek iránt, azok iránt, akik nem ellentmondás és feltétel nélkül gyakorolják a vallási engedelmességet. Talán ösztönösen megérezte Jézus, hogy a rebellis lelkekben mennyivel több titkos gazdagság lakik és mennyivel több feltáratlan lehetőség rejlik bennük, amely valódi és mélyreható megtérésre vezethet.*

*Az Ószövetségben Jób könyve a legjobb példa Istennek erre a szeretetére. Mennyire vonzódott Isten ehhez az emberhez, haragja, perlekedése, Teremtőjével szembeni zúgolódása ellenére, vagy talán éppen azért. Istennek sokkal kedvesebb az őszinte szenvedés és küszködés, mint bármilyen langyosság, mint egy olyan ember, aki sem "forró", sem "hideg".*

*Ebbe az irányba mutat a mai példabeszéd a két különböző fiúról. Nyilvánvaló, hogy kettőjük közül melyik teljesíti atyja akaratát: ez nem az igent-mondást, hanem az igent-tevést jelenti. Ezt azonnal felfogták Jézus hallgatói is, a főpapok és a vének. És mi is rögtön tudjuk egy ilyen példabeszéd nyomán, amely oly tisztán és erősen szólva tükrözi vissza életünk valóságát, pontosan úgy, ahogy érteni kell. Életünk iránya nem csupán kimondott "igen és ámen"-ünk által lesz láthatóvá, hanem cselekedeteink által is.*

*Napjainkban a pszichológia is – amely sok kényszertől, rabságtól és eltorzulástól szabadította meg a vallási területet – hozzásegít ahhoz, hogy szabad utat adjunk az ellenkező végletnek: Felelőssé tehető-e egyáltalán az ember cselekedeteiért, ha annyira megterheli az öröklődés, környezete, neveltetése? Mennyire tud megváltozni, megjavulni, megtérni? Mennyire képes túllépni személyes korlátain?*

*Senki sem menthető fel egyéni felelőssége alól. Bizonyosan nem képes mindenki egyenlő mértékben megváltozni, megjavulni megtérni. Ezt nem is várja Isten az emberektől. Azt sem kívánja, hogy könnyű legyen nekünk a megtérés. De azt szeretné, hogy mindenki személy szerint megtegye lépéseit, még ha kicsik is, saját lehetőségei körében. Van türelme hozzánk, segít és örül a legcsekélyebb változásnak is. És végül nem annyira az egyes döntések fognak számítani, hanem sokkal inkább életünk mintázata egészében, amely sok kis döntésből tevődik össze Krisztus követése mellett vagy ellen.*

*A vámosok és bűnösök – akiket nem terhelt az önelégültség – viszonylag gyorsan felfogták a lényegét és hagyták, hogy a jó útra tereljék őket. Az Egyház hivatalos és gyakorló képviselőinek nehéz volt kételkedniük saját igaz voltukban már akkor is, éppúgy, mint "később" (és még ma is, l.d.: az evangélium utolsó verseit). Még mindig nagy a valószínűsége, hogy Isten országában a vámosok és bűnösök megelőznek minket, a nyugati világ hagyományos, gazdag Egyházának megkeresztelt tagjait, mert több remény és jövő rejlik egy megtérő nemzet-mondóban, mint az igent-mondóban, aki megmarad a szavaknál.*